

SİVİL KEMALİZM

Prof.Dr.Anıl ÇEÇEN

Türkiye Cumhuriyeti 21. yüzyılın içlerine doğru adım atarken ,önemli gelişmeler ve değişiklikler ile karşı karşıya kalmakta ve ortaya çıkan yeni koşullara uyum sağlayarak yoluna devam etmeğe çalışmaktadır . Yirminci yüzyılın dünya haritasına kazandırmış olduğu Türk ulus devleti ,birinci dünya savaşı sonrasında tarih sahnesine çıkarken , o dönemin koşullarına göre bir süreç yaşamış ve o günün koşulları doğrultusunda bir siyasal yapılanma içerisine girebilmiştir .Birinci dünya savaşı sonrasında koşullarında bir ulus devlet olarak kurulabilmiş olan Türk devleti , ulus devletler çağında gelişerek yaşamış ama ,küreselleşme dönemine geçilmesiyle beraber diğer ulus devletler gibi yeni ortaya çıkan bir çok sorunla uğraşmak zorunda kalmıştır . Sovyetler Birliğinin dağılması sonrasında gündeme gelen yeni konjonktür beraberinde eskisinden çok farklı bir yapılanmayı gündeme getirdiği için ,ulusal kurtuluş savaşının önderi Mustafa Kemal'den Türk ulusuna yadigar kalan Atatürk Cumhuriyeti zorlanmağa başlamıştır . İki dünya savaşı arasında kurulmuş olan Türk devleti aynı zamanda bir soğuk savaş dönemi yapılanması olduğu için o dönemin özelliklerini de içinde barındırmıştır . Bir cihan savaşında imparatorluk kaybetmiş olan eski Osmanlı ahalisi , bir ulusal kurtuluş savaşı vererek devletini kurarken hem uluslaşma aşamasına gelmiş hem de bu durumdan yararlanarak kendi ulus devletini kurmuştur . Türkiye Cumhuriyetinin bu nedenle kurucusu olarak öne çıkan hem Türk ulusudur hem de Türk silahlı kuvvetleridir . Bu nedenle , Atatürk Cumhuriyetinin temelinde O'nun düşünce ve ilkelerinden meydana gelen bir Kemalist yapılanma bulunmaktadır . Kemalizm ,savaş koşullarının ürünü olan bir düşünce sistemi olarak , Türkiye Cumhuriyeti ile bütünleştiği için ,bir anlamda devlet ideolojisi olarak görülmüş ve Türk derin devleti gündeme geldiği zaman , Atatürk Cumhuriyeti devletçi bir Kemalizm'in ürünü olarak görülmüştür . Bir başka açıdan ,Kemalist Türk devleti ordunun vasiyeti altında görülmüş, Atatürk'ün ilke ve düşüncelerinden meydana gelen Kemalizm bir anlamda askeri ve derin devletçi bir yapılanma olarak görülmüştür . Soğuk savaşın gerginlik ortamı ve bloklar arası çekişmelerin merkezi coğrafyada zaman zaman silahlı çatışmalara dönüşmesi, böylesine bir durumu desteklemiştir . Yirminci yüzyılın koşullarında böylesine bir durum doğal olarak karşılanmış ve fazla üzerinde durulmayarak ciddi bir tartışma konusu yapılmamıştır .

Devletler açısından tarih içerisinde gelişmeler birbirini izledikçe ortaya yeni koşullar çıkmakta ,medeniyet tekerleği döndükçe , eski devletler kaybolup gitmekte , yeni koşulların gündeme getirdiği farklı ortamlarda yeni devletler tarih sahnesine çıkmaktadır . Değişimi iyi izleyen bazı güçlü devletler , değişen koşullarda daha da güçlenme şansını yakalayabilmekte ama , bunu yapamayan bazı küçük ve zayıf devletler çökme süreci içerisine sürüklenerek ortadan kalkmaktadırlar . Geçmişin koşullarına uygun olarak kurulmuş olan devlet yapılarının zaman

içerisinde eskiyerek yürüyememesi ,devletler arası rekabet ve çekişmenin rakip devletlerin bazılarını güçlendirmesi ama diğerlerinin de zayıflamasına yol açması sonucunda ,bir çok siyasal yapının çöktüğü ve bu doğrultuda da kendini yenileyemeyen devletlerin belirli bir aşamaya gelince dağılarak yıkıldıkları görülmektedir . Uluslar arası konjonktürün sürekli değişen yönlerini iyi izleyemeyen devletler geçmişte kalırken ,kendini yenileyerek yeni koşullarda daha güçlü bir yapılanma ile yola çıkabilen devletler ise , yeni dönemde öne geçen devletler olarak dünya kamuoyunda etkili ve belirleyici olabilmektedirler . Devletlerin sürekliliği ,değişen koşulların yakından izlenmesine ve bu doğrultuda kendini yenileyerek yola devam edebilmesiyle mümkün olabilmektedir . Türkiye Cumhuriyeti de , bir devlet yapılanması olarak genel kurallara bağlı bir siyasal yapılanmadır . Bütün devletler için geçerli olan koşullar ya da süreçler Türk devleti içinde söz konusudur . Eski koşullarda çok farklı bir yapılanma ile ortaya çıkmış olan bazı devletlerin ,yeni dönemlerde kendilerini yenileyerek yollarına devam edebildikleri görülmekte ,böylesine bir dönüşümü gerçekleştiren devletler uzun ömürlü olma şansını elde ederlerken , geride kalanlar kaybolup gitmekten kurtulamamaktadırlar . Özellikle bir ordu mücadelesi ya da ulusal kurtuluş savaşı gibi çatışmalı ortamlardan kurtularak devletleşebilen siyasal yapılar ,uzun süre ordu ve asker vesayeti altında kalabilmekte ,gergin ortamlar ya da savaş koşullarının ortadan kalkması üzerine gündeme gelen barış ortamlarında ordu ve askerin ötesinde bir yeni yapılanma söz konusu olabilmektedir .

Türkiye Cumhuriyeti , **küreselleşme dönemi**ne geçildikten sonra eskisinden çok farklı gelişmeler ve olaylar ile karşı karşıya kalmış ve yeni dönemin barışa yönelen gelişme seyri doğrultusunda ülkedeki demokratik rejim daha da geliştirilerek kurumlaştırılmağa çaba gösterilmiştir . Avrupa gibi uygarlığın beşiği bir kıtanın yanı başında kurulmuş olan Türk devleti , kuruluşunda bir halk yönetimi olarak cumhuriyet biçiminde ilan edilmiş ve daha sonraki yıllarda kuruluş döneminin tamamlanması üzerine demokrasiye geçiş iki kez gündeme getirilmiştir . Ne var ki , ikinci dünya savaşının gelmekte olması soğuk savaş koşullarını daha da sertleştirdiği için ,demokrasiye geçiş bu savaşın sonrasına kalmıştır .Yirminci yüzyılın tam ortasında yapılan genel seçimler ile siyasal iktidar serbest genel seçimler yolu ile el değiştirmiştir . Böylece bir halk devleti olarak kurulmuş olan Türkiye Cumhuriyetinin demokratik rejim ile tamamlanarak batı devletlerinde olduğu gibi çağdaş bir ülke olmasına çalışılmıştır . Demokrasiye geçişten sonra yıllar geçtikçe , soğuk savaş koşulları daha da sertleşmiş ve Türkiye'nin tam ortasında yer aldığı merkezi alanda emperyal güçlerin hegemonya çekişmeleri sürdürmesi yüzünden Atatürk'ün Türkiye'si hem yoğun bir terör süreci yaşamış hem de bu gerekçe gösterilerek her on yılda bir askeri müdahaleler ile karşı karşıya kalmıştır . Böylesine bir durumun içinde bulunulan uluslar arası konjonktür tarafından bu bölgeye yansıtılması ile iki kutup arasındaki çekişmeleri sertleştirince , batı blokunun desteği ile Türkiye askeri rejimlere sürüklenmiş ve bu durum da devletin kurucusu Atatürk'ten miras kalan ilkelerin bir bütünü olan Kemalizm ile açıklanmağa çalışılmıştır . Sovyetler Birliğine karşı olan batı blokunun Türkiye'yi elde tutmak üzere Nato ittifakı üzerinden desteklemiş olduğu askeri müdahalelerin hepsinin Atatürkçülük ya da Kemalizm adına gelmesi , Türkiye'de Kemalizm isimli , Atatürk ilkelerinden meydana gelen düşünce sisteminin askerci,orducu ya da derin devletçi bir yapılanma olarak değerlendirilmesine neden olmuştur .

Sosyalizm,komünizm,faşizm,liberalizm,sendikalizm gibi bir siyasal düşünce sistemi ya da ideoloji olarak tanımlanacak olan Kemalizm , Türkiye Cumhuriyetini ortaya çıkaran siyasal birikimin ürünü olan bir düşünce sistemidir . Ne var ki , bu düşüncenin ortaya çıkış süreci diğer akımlardan çok farklı olarak hem bir ulusal kurtuluş savaşı , hem de bir ulus devletin kuruluşu ile yakından bağlantılı bulunmaktadır . Bu çerçevede , Kemalizm denilince akla hem Türk ordusu hem de Türk devleti gelmekte ,bu yüzden de Kemalizm Atatürk ilkelerinden meydana gelen bir düşünce sistemi olarak askercilik ve devletçilik suçlamalarından bir türlü kurtulamamaktadır . Türk devleti eleştirilirken ya da tartışılırken, Kemalistlikle suçlanarak Atatürk modelinden gelen siyasal yapısı kötülenmektedir. Ya da Türk Silahlı Kuvvetleri eleştirilirken gene Atatürk'ün ordusu olduğu için Kemalistlik suçlamasından Türk askerleri bir türlü kurtulamamaktadırlar . Yıllarca süren soğuk savaş döneminin istenmeyen bir kalıntısı olarak , Türk devleti,Türk ordusu ve Kemalizm bir üçlü halinde birlikte ele alınarak bunlara kara çalınmakta ve bu üçlü Türkiye'de derin devlet yapılanması yüzünden suçlu çıkartılmağa çalışılmaktadır . Atatürk ilkelerinin bütünleşmiş bir sistemi olan Kemalizm'in , günlük siyasal gelişmeler doğrultusunda ordu ya da devletin hedef olduğu bir takım siyasal olaylar karşısında olumsuz bir biçimde ele alınması bir soğuk savaş dönemi koşullanması olarak , küreselleşme aşamasında da sürdürülmek istenmekte ve bu yüzden de Kemalizm bir türlü hak ettiği olumlu değerlendirmelere kavuşmamaktadır . Türkiye Cumhuriyetine kızan ya da karşı çıkan dış güçler her zaman bu devletin kurucusu Atatürk'ü suçlu bulmaktalar ve aynı doğrultuda da Kemalizm'i yerden yere vurmaktan kaçınmamaktadırlar . Kemalizm soğuk savaş döneminde ortaya çıkan bir düşünce sistemi olması nedeniyle her zaman geçmişten gelen gerginliklerin ve taraflaşmaların hedefi olmakta ,bu yüzden de cumhuriyetin genç kuşakları vatandaşı oldukları devletin kurucu önderini ve onun düşüncelerini olumlu bir çizgide öğrenme şansını elde edememektedirler . Gençler Atatürk'e karşı bir çizgide yetiştirilirken , Kemalizm'de yaşanan bütün olumsuzlukların başlıca nedeni olarak gösterilmekte ve böylece Türkiye Cumhuriyetinin kurucu iradesinin siyasal birikimi devre dışı bırakılarak yok sayılmaktadır . Tamamen tesadüflerin sonucunda ortaya çıkan gelişmeler ,Türk devleti ile beraber Türk Silahlı Kuvvetlerinin ve bu yapılanmaların düşünsel sistemi olarak Kemalizm'in olumsuz değerlendirmesine yol açmıştır .

Sosyalist sistemin dağılması üzerine soğuk savaş gerginliği geride kalınca ,batı blokundan kaynaklanan bazı yeni gelişmeler uluslar arası konjonktürde öne çıkmağa başlamış ve bu doğrultuda bir çok ülkede askeri rejimler ile diktatörlüklerin tasfiyesine giden yollar açılmıştır . Ayrıca buna paralel olarak bazı demokratik ülkelerde görülen askeri rejimlere de son verilmiş ,böylece orduların kendi devletlerini vesayet altına almalarına eskisi gibi izin verilmemiştir . Ülkelerin silahlı kuvvetleri bu doğrultuda siyaset sahnesinden çekilerek kendi asıl alanları olan güvenlik sahasına doğru yönlendirildiklerinde devlet yapılanmalarında sivilleşme başlamış , kamu makamlarından askeri temsilciler geri çekilirken , askerlerin kendi görevleri dışında kalan diğer kamu hizmetlerinde çalışmalarına eskisi gibi izin verilmemiştir . İlerleyen teknoloji sayesinde ordular küçültülmüş ,son derece gelişmiş silahlara sahip olabilen ulus devlet orduları teknolojisiz üstün silahlar ile güçlenirken ,kalabalık askerlerden oluşan ordu dönemi geride kalmağa başlamıştır . İnsan hakları doğrultusunda gündeme getirilen vicdani red hakkı gibi sonradan olma kavramlar ile gençlerin asker olmaları önlenmiş ama teknolojideki hızlı değişimler izlenerek küçük ama güçlü

yeni askeri yapılanmalara gidilmiştir . Bu aşamada bir ulus devlet oluşumunun düşünce sistemi olan Kemalizm ile dıştan güdümlü girişimler ile yapısal değişikliğe yönlendirilen Türk Silahlı Kuvvetleri Kemalist düşünce sisteminden uzaklaştırılmağa çalışılmıştır . Türk Silahlı Kuvvetleri Kemal'in askerleri konumundan uzaklaştırılırken ,batı ittifakı çerçevesinde daha üstün bir teknolojik yapılanmaya doğru zorlanarak merkezi coğrafyanın güvenlik devleti konumuna getirilmeğe çalışılmıştır . Avrupa Birliği sürecinde Türkiye demokrasisi geliştirilirken , Kemalizm ve Türk Silahlı Kuvvetleri geri plana atılmış ama , batı blokunun küresel üstünlüğü söz konusu olduğunda Orta Doğu'daki sıcak çatışma noktalarına müdahale edebilmek için gene Türk ordusu kullanılmağa çalışılmış ve Türk Silahlı Kuvvetlerinin batı emperyalizminin çıkarları doğrultusunda kullanılabilmesi için yeni tür bir Kemalizm geliştirilmeğe çalışılmıştır . Avrupa batısı demokrasinin genişlemesi doğrultusunda Kemalizm'in kaldırılmasını ve Türk ordusunun vesayetine son verilmesini isterken ABD ve İsrail ikilisi ise , Türk ordusunu merkezi alanda kendi çıkarları doğrultusunda kullanmağa dikkat etmişler ve bu yüzden de Kemalizm'i yeni dönemin değişen koşullarında yeniden tanımlamağa çalışmışlardır . Türk devleti açısından da değişen durumlar karşısında benzeri gelişmeler görülmüş,yeni dönemde daha küçük devlet isteği öne çıkarken , bu doğrultuda toplumun üzerindeki devlet etkisi zayıflatılmağa çalışılmıştır . Bu yüzden de Türk devletinin kurucu düşünce sistemi olan Kemalizmin devre dışı bırakılmağa çalışıldığı açıkça öne çıkmıştır .

20. yy'ın son on yılında beklenmeyen gelişmelerin ortaya çıkması , dünyanın önde gelen büyük devletleri ve güçlerinin merkezi alanı ele geçirmeğe çalışmaları üzerine Atatürk Cumhuriyeti çok zor durumlarda kalmıştır . Bir cumhuriyet devleti olarak kendi içinde demokratik rejimi en üst düzeyde geliştirmeğe çalışan Türkiye Cumhuriyeti ,yeni dönemin koşullarında başka türlü yol ve yöntemler ile yok edilmeğe hedef olunca , işler değişme noktasına gelmiş ,ülke demokrasiyi geliştirerek sivilleşmeğe çalışırken , devlet de gene eskisi gibi kendi güvenliğine öncelik veren yeni girişimlerde bulunmağa başlamıştır . Yeni dönemde Amerika üzerinden küreselleşme ile Avrupa üzerinden Avrupa Birliği süreçleri ile karşı karşıya kalan Türkiye Cumhuriyeti demokrasisini geliştirmeğe öncelik vermiş ve bu doğrultuda Avrupa kıtasındaki gelişmiş uygar ülkeler ile aynı düzeyde bir çağdaş demokrasiye sahip olabilmek üzere her türlü özveriye göstererek önemli adımlar atmış ve yeni yasal düzenlemeler ile geçmişten kalan sorunlarına hukuk açısından çözümler getirmeğe çalışmıştır . Bu doğrultuda devletin saydamlaşması sağlanırken , ulusal toplum içinde sivil örgütlenmelerin geliştirilmesine çalışılmıştır .Avrupa fonları ile beslenen sivil toplum kuruluşları desteklenirken ,ülkede ciddi bir sivilleşmenin öne çıkması istenmiş , geçmişte olduğu gibi devlet merkezli yönlendirmeler ile Türk demokrasisinde siyasal baskı düzenlerine gidilmesi önlenmek istenmiş ,sivil toplum kuruluşları güçlendirilerek siyasal iktidarlar üzerinde meclis ve yargıdan sonra üçüncü bir denetim mekanizması geliştirilmesi için çaba gösterilmiştir .Böylece devlet ile özdeşleşmiş olan cumhuriyet rejimi ile sivil toplum üzerinden geliştirilmeğe çalışılan demokrasinin birlikte gelişmesi ve kaynaşarak ,ileri bir halk yönetimi tesis edilmek istenmiştir .

Yeni dönemde sivil bir cumhuriyet istekleri giderek artmış , sivil toplum kuruluşları bu talebi her geçen gün tırmandırırken ileri bir demokrasi ile zenginleşecek cumhuriyetin sivilleşmesine yeni dönemde öncelik verilmiştir . Şirketlerin giderek büyüdüğü ve tekelleşerek

dünya ekonomisinin denetimini ele geçirdiği bir aşamada devletlerin küçülmesi hedeflenmiştir . Devletler küçülürken toplum üzerindeki yönlendirme yetkileri azalmış ,devletlerin küçülmesinden meydana gelen eylem boşluğu alanı sivil toplum kuruluşları ile doldurulmağa çalışılmıştır .Cumhuriyetin doksanınıcı yılına girerken ve yüzüncü yılına yaklaşırken , artık sivil bir cumhuriyet rejiminin gelişmesi gerektiği üzerinde genel bir kanaat oluşmuş ve bu doğrultuda halk kitleleri motive edilmeğe çalışılmıştır . Ülkedeki otoritelerin karşısında sivil otoritelerinde güçlenerek çıkması ve sivil örgütlerin öncülüğünde toplumsal insiyatifin kendi geleceğine sahip çıkışının sağlanması istenmiştir . Devletin merkezinde genel kurmayın ya da diğer kamu kurumlarının bulunmadığı yeni bir yapılanmayı isteyen sivil toplum hareketleri , daha demokratik bir cumhuriyet devleti için harekete geçmişlerdir . Soğuk savaş yıllarında demokrasiz bir cumhuriyet dönemi yaşayan Türk devletinin en üst düzeyde gelişmiş bir cumhuriyet rejimine sahip olabilmesi için demokrasi ile tamamlanması ,bunun içinde sivil toplumun en üst düzeyde geliştirilmesi gerekmiştir . Yirmi birinci yüzyılda Türkiye cumhuriyeti geleceğe dönük yolunda ilerlerken sivilleşme olgusu ana değişim konusu olarak öne çıkmıştır . Anayasa değişiklikleri ve yeni yasal düzenlemeler ile sivil toplumun geliştirilmesine çalışılırken , tanınan yeni hak ve özgürlükler ile de demokrasinin sınırları genişletilmek istenmiştir . Vatandaşlar hak ve özgürlüklerinin gerçekleştirilmesi yolunda siyasal partilerin yetersiz kaldığı aşamalarda devreye girerek sivil toplum kuruluşları aracılığı ile hak ve özgürlüklerinin gerçekleştirilmesi için girişimlerde buldukları görülmektedir . Belirli sosyal etkin alanlarında yeni sivil toplum kuruluşlarının oluşturulmasıyla beraber ,Türk demokrasisinin zenginleştirilmesi sağlanmış ve zaman içerisinde çok sesli bir siyasal ortama geçilmesiyle beraber sivilleşme tam olarak gerçekleştirilmek istenmiştir .

Sivil toplum kuruluşlarının daha çok Avrupa Birliği mevzuatı doğrultusunda ele alınması ve Avrupa fonlarından desteklenmesiyle beraber ,Türkiye’de küresel sermayenin isteklerinin gerçekleştirilmesinde , emperyalizm bu kuruluşlardan yararlanarak yeni dünya düzenini kurmağa yönelmiştir . Sivil toplum kuruluşlarının sayılarının hızla artması ,bunların Avrupa Birliği fonlarından desteklenmeleri , ABD ve küreselci şirketlerin bu kuruluşları toplumsal yapıları değiştirmede kullanmaları üzerine , değişik bir tablo ortaya çıkmıştır . Bir yandan sivil toplum kuruluşları ana statülerinde belirtilen amaçlar doğrultusunda çalışarak toplumsal yapının sivilleşmesinde etkili olurken , bunlara para vererek destekleyen emperyalist ve Siyonist merkezler kısa adı STK olan bu kuruluşları belirli amaçlar doğrultusunda kullanmaktan çekinmiyorlardı .Küreselleşme öncesinde her ülkenin toplumunda var olan demokratik kitle kuruluşlarının yeni dönemde sivil toplum kuruluşları olarak değerlendirilmesiyle beraber eskisinden çok farklı bir çalışma düzeni içinde bu kuruluşlar açıkça dış güçler tarafından belirli ülkelerin iç işlerine karışmak ya da toplumları belirli hedeflere yönlendirmek doğrultularında kullanılıyorlardı . Sivilleşme toplumsal örgütleri devletten uzaklaştırıyor , ulusal kimlikten kopmalarına neden oluyor ve çeşitli dış senaryoların ülkenin iç yapısında devreye girmesi için elverişli bir ortam yaratıyordu . Küresel emperyalizmin hedef aldığı ulus devletlere karşı çeşitli kampanyaların düzenlenmesinde ve yürütülmesinde bu gibi kuruluşlar siyasal merkezler tarafından desteklenerek kullanılıyorlardı . Halk tarafından , emperyalizmin casus örgütleri adı verilen sivil toplum kuruluşları dış insiyatiiflerin kontrolü altında hareket ettikleri için kendi ülkelerine yarardan çok zarar veriyorlardı . Her türlü hak ve özgürlüğün öne çıkartıldığı

kampanyalarda , devlet yıkıcılığı ve toplum parçalayıcılığı ile ulusal yapıların tasfiyeciliği gibi ulus devletler açısından son derece önem taşıyan zararlar , sivil toplum görünümü bu gibi casus örgütler aracılığı gerçekleştirilebiliyordu . Bütün ulus devletler de benzeri sahneler birbirini izlerken , ulusal toplumların bütünlüğü ile devlet otoritesinin toplum üzerindeki yönlendirici etkileri kırılıyordu .

İki binli yılların devreye girmesi üzerine küreselleşme sürecinde ikinci bir aşamaya geçiliyor ve her ülke için batılı merkezler tarafından hazırlanmış siyasal senaryolar devreye sokuluyordu . Bu doğrultuda Orta Doğu bölgesi için ABD-İsrail ikilisi hem Büyük Orta Doğu hem de Büyük İsrail adı altında iki emperyal hegemonya projesini devreye sokarlarken ,bir çok bölge ülkesinde destekledikleri bir iktidar partilerine de Büyük Orta Doğu projesinin eş başkanlığı gibi bir siyasal görev veriyor ve bunu siyasal bir misyon olarak açıktan destekliyorlardı . Türkiye’de de benzeri bir durum ortaya çıkınca ,ülke ve toplumun bütün merkezlerinde böylesine bir dış emperyal plan doğrultusunda yeni bir siyasal yapılanmalar öne çıkarılıyordu . Bunun sonucunda da , ABD istihbaratının önde gelen bir uzmanı “Yeni Türkiye Cumhuriyeti “ adı altında bir kitap yayınlarken , Atatürk Cumhuriyetinin sona erdiğini ,bundan sonra ılımlı İslam politikalarının Türkiye üzerinden tüm İslam devletlerine taşınacağını ,bu doğrultuda dini cemaatlar ile emperyalizmin işbirliği yapacağını , ulusların tasfiyesinde dini cemaatların kullanılacağını ,yirmiden fazla ülkenin sınırlarının değiştirileceğini hiç çekinmeden açıklıyordu . Türkiye’nin laik ,ulusal,üniter ve merkezi devlet yapılanmasını ortadan kaldırmak isteyen batı emperyalizmi ; Türkiye’yi yeni bir devlet olarak ortaya çıkarırken ,devletin temelinde yatan Kemalizm gerçeğini görmezden geliyor ,ulusal kurtuluş savaşı kazanımları üzerine kurulmuş olan Türkiye Cumhuriyetinin kendine özgü devlet modelini tasfiye ederek ,halkın oluşturduğu Müslüman tabanı harekete geçirerek asıl amacına ulaşmak istiyor ve bu doğrultuda Atatürk’ün kurmuş olduğu laik,ulusal ,üniter ve merkezi devletin sonunun geldiğini ilan ediyordu . Türk devletinin temelinde var olan Kemalist birikimi görmezden gelen bu Amerikan tavrı bir anlamda Kemalizmi inkar ederken ,Türk devletinin Kemalist çizgiden uzaklaşarak İslamcı bir doğrultuda tüm İslam dünyasına yönelik bir taşeron olarak kullanılmasının da öncülüğünü yapıyordu .

İşte bu şartlar ve ahval dahilinde , birinci vazifelerini unutmayan Türk ulusunun önde gelen Atatürkçüleri,Kemalistleri ,Ulasalcıları ve cumhuriyetçileri bir araya gelerek örgütleniyorlar ve kendi sivil toplum kuruluşlarını oluşturarak ,Türkiye Cumhuriyetini ve Türk bağımsızlığını korumak doğrultusundaki amaç ve hedefleri doğrultusunda sivil toplum çalışmalarına başlıyorlardı .Batı emperyalizminin baskıları sonucunda devleti var eden Kemalizm devletin bütün birimlerinden çıkartılmağa çalışılırken , toplumda var olan Atatürkçü birikim de temizlenmek isteniyordu .Devletten sonra , Türk Silahlı Kuvvetlerinden de Atatürkçülük birikimi silinmek istenirken ,okyanus ötesinden düzenlenen çeşitli siyasal komplolar ile Atatürk’ün partisine de işbirlikçi bir neo-liberal ekip yönetime getirilerek ,devleti kurmuş olan bu parti de Kemalizm’den uzaklaştırılmağa çalışılıyordu . Türkiye Cumhuriyetinin doksan yıllık geçmişinin getirdiği yeni cumhuriyet kuşaklarının içinde aktif olan Atatürkçüler çeşitli dernek ve vakıflar çatısı altında bir araya gelerek ,devletten,ordudan ve partiden kovulmuş olan Atatürkçülüğe sahip çıkarak , yeni kurdukları dernekleri aracılığı ile ülkede var olan Kemalist birikimin yaşatılmasına çalışıyorlardı .Çeyrek asırlık bir zaman dilimi içinde küresel emperyalizm diğer ülkelerde olduğu gibi Türkiye Cumhuriyetini de

ele geçirmeğe ve yeniden sömürgeleştirmeğe çalışırken ,devletten,ordudan ve partiden kovulan Kemalizm sivil toplum kuruluşlarında yeniden yaşatılmağa çalışılıyor ve böylece ülkede genç kuşakların eskisi gibi Atatürkçü bir doğrultuda yetiştirilmeleri için sivil toplumcu bir çaba örgütleniyordu . Cumhuriyetin yanı sıra demokrasi geliştirilirken , daha ileri bir demokrasi doğrultusunda sivil anlamda bir Kemalizm tarihsel birikimin üzerinden ulusal düzeyde örgütlenmeğe çalışılıyordu . Kemalist sivil toplumculuk dernekler ve vakıflar aracılığı ile toplumun önüne çıkartılırken , ulusal kurtuluş savaşından gelen kurucu ulusal irade sivil bir Kemalizm anlayışı doğrultusunda yeniden örgütlenmeğe çalışılıyordu .

Atatürk Cumhuriyeti bir ılımlı İslam cumhuriyetini doğru dış dayatmalar aracılığı ile dönüştürülmeğe çalışılırken ,resmi bayramların kutlanma törenleri yasaklanıyor , okullardaki Atatürk köşeleri kaldırılıyor,üniversitelerden Atatürk İlkeleri dersine son veriliyor ,devlet hayatında Atatürk'ü çağrıştıran bütün birikim silinerek , kurucu iradenin temsilcisi olan Atatürk'ten uzaklaştırılmış yeni bir siyasal yapılanma oluşturulmak isteniyordu . Ülkedeki Atatürkçü kuruluşlara savaş açılırken ,bunlar üzerinde baskıcı bir kontrol mekanizması kurulurken gene Atatürk'ten uzak bir toplumsal yapılanma oluşturulmak isteniyordu . İktidar partisinin kazandığı belediyeler kadınlar için ayrı sosyal mekanlar yaratarak Arabistan'da olduğu gibi haremlik ve selamlık uygulamalarına geçmeğe çalışırken ,bazı okullarda da kız ve erkek öğrencilerin bir arada okuduğu karma eğitim modelinden vazgeçilerek kızlar ve erkekler için ayrı sınıflar konuşulmağa başlanıyordu . İlimli islamın dış desteklerle iktidara gelmesi üzerine dini cemaat vakıflarına onlarca üniversite kurduruluyor ve binlerce cemaat evleri ve yurtları ile Türk toplumu hızla laiklikten uzaklaştırılarak bir din toplumuna dönüştürülüyordu . Avrupa üzerinden devlet karşıtı sivil toplum kuruluşlarının , ABD üzerinden ise dini cemaat vakıflarının desteklenmesi üzerine , Türk toplumunun ulusalcı kesimleri Atatürkçü dernekler ve vakıflar kurarak yeni bir tür Sivil Kemalizmin hem öncüsü oluyorlar hem de bu anlayışı demokratik ortamda yaygınlaştırarak , Atatürk Cumhuriyetini var eden siyasal birikim olarak Kemalizmi her türlü engel ve baskıya rağmen yaşatıyorlardı . Bu doğrultuda bazı meslek kuruluşlarının da devreye girmeleri ve Atatürkçü çizgide çalışmalar yapan sivil Kemalist kuruluşlara destek sağlamalarıyla beraber ülke içinde yeni bir Kemalist cephenin oluşumu kendiliğinden gündeme geliyordu .Emperyalizmin Türkiye sahnesinden silmek istediği Kemalizm ,bu girişimlere tepki olarak bu sefer toplumun içinde kök salıyordu. Türk ulusu , Atatürk'e borçlu olduğu Türkiye Cumhuriyetinin laik,ulusal , üniter ve merkezi yapısı ile siyasal anlamda tam bağımsızlığı koruyabilme doğrultusunda yeni dönemde ciddi bir sivil Kemalizm uygulamasına geçiyordu .

Son yıllarda resmi bayramlar ile ilgili kutlama törenlerinin yasaklanması bir anlamda bardağı taşıran son damla oluyor ve bu nedenle eline bayrağı alan Türk vatandaşları sokağa çıkarak Atatürk heykelleri önünde resmi gün ve bayramların anlam ve önemini belirten törenleri kendiliğinden eylemsel olarak yapıyordu . Sivil Kemalizm yeni Atatürkçü dernekler ve kuruluşlar aracılığı ile geliştirilirken , Atasına sahip çıkan Türk halkı da bayraklarla yürüyüşlere geçiyor , Atatürk meydanlarında toplanarak kitlesel anlamda resmi gün ve bayramların kutlanmasını sivil bir insiyatif olarak örgütleyordu . Ülkenin bütün büyük kentlerinde binlerce insan yürüyüşler ya da açık hava toplantıları ile kutlama törenlerini gerçekleştirirken , yurdun dört bir bucağından yüz binlerce insan kendi imkanları ,arabaları ya da otobüsler aracılığı ile başkent Ankara'ya gelerek

Atatürk'ün önünden geçmek üzere Anıtkabir'e akın ediyorlardı . Son yıllarda giderek artan baskı ve gerginlikler ,halk kitlelerini huzursuz ediyor ve Türk ulusunun Atatürkçü fertleri ellerine bayrağı alarak sokağa çıkmaktan ya da meydanlarda toplantılar yapmaktan kaçınmıyordu .Atatürk'e giderek siyasal kadroları şikayet etmekten çekinmeyen Türk ulusu , atalarının bir ulusal kurtuluş savaşı vererek ele geçirdiği kazanılmış haklarını koruma doğrultusunda doğrudan insiyatif kullanmaktan çekinmiyordu . İktidar kadar muhalefet partilerinin yetersizliği ya da pasif tutumları yüzünden karamsarlığa kapılan Türk halkının aktif ve dinamik kesimlerinin harekete geçerek ,sivil toplum yapılanmaları üzerinden bir tam bağımsızlık ve cumhuriyet koruyuculuğuna soyunduğu görülmektedir . Demokrat olmamakla suçlanan Kemalistlerin yeni dönemde dernek ve vakıflar üzerinden geliştirdiği sivil Kemalizm diğer sivil toplum hareketleri gibi demokrasinin özüne ve ruhuna uygun görünmekte ,Türkiye Cumhuriyetinin demokratik zenginleşmesine önemli katkılar sağlamaktadır .

Batı emperyalizminin çıkarları doğrultusunda NATO aracılığı gerçekleştirilen askeri darbelerin Kemalizm adının arkasına saklanarak gündeme gelmesi yüzünden ,Türkiye'nin ulusal birikimi olan Atatürkçü düşünce sistemi Kemalizm adı ile ,bir askerci ideoloji olarak yıllarca suçlanmış ve bu gerekçe ile de devletten,ordudan ve devleti kuran partiden uzaklaştırılmıştır. Yeni gelinen aşamada , Türkiye Cumhuriyetini var eden bu büyük siyasal birikimin artık ulusal toplum içinde Türk ulusunun iç dinamikleri aracılığı ile korunabileceği anlaşılmaktadır . Devletçi,orducu ve partici Kemalizm geride kalırken halkçı bir Kemalizm ,Atatürkçü dernekler ve diğer sivil toplum kuruluşları aracılığı ile elde tutulacak ve korunacaktır . Küresel emperyalizm uluslar arası büyük sermayenin çıkarları doğrultusunda ulus devletleri yıkarken ,Türk ulusu tıpkı Kuvayı Milliye günlerinde olduğu gibi Müdafai Hukuk Cemiyetleri ,Hakimiyeti Milliye Cemiyetleri ya da Reddi İlhak Cemiyetleri gibi yeni oluşturulacak milli kuruluşlar aracılığı ile sivil Kemalizm mücadelesi yapacak ve bu yoldan kurucu önder Atatürk'ten Türk ulusuna yadigar kalan Türkiye Cumhuriyetinin geleceğe dönük bir çizgide ilelebet payidar kalması sağlanabilecektir .Bu yıl kutlanan 29 Ekim bayramı ile 10 Kasım tarihindeki Atatürk'ü anma günündeki sivil insiyatifin ortaya koymuş olduğu büyük Kemalist birikim gelecek açısından umut vericidir . Seksen milyonluk bir nüfusu ile Türk ulusu ,doksan yıllık bir cumhuriyetin çatısı altında çağdaş demokrasi bilinci ile hareket ederken ,yeni dönemde her türlü saldırgan bölücü,şeriatçı,mandacı ve işbirlikçi tehdide karşı birinci vazifesi olan Türk bağımsızlığı ile Türkiye Cumhuriyetinin koruyuculuğunu artık sivil toplum kuruluşları aracılığı ile ciddi bir sivil Kemalizm hareketi sayesinde başarabilecektir.

Sivil Kemalizm, Türkiye Cumhuriyetinin birçok sorundan kurtulmasını sağlayacak, Atatürk'ün devlet modelini Türk ve İslam dünyası için model bir devlet olarak daha da etkin bir düzeyde geliştirecektir. Bütün Atatürkçü, cumhuriyetçi, ulusalcı kesimler güçlü bir sivil Kemalizm için seferber olabilmelidirler. (14.11.12)